

N:o 57.

Af Herr E. P. Jonsson: Angående ändring af 30 kap. 1 § i Rättegångsbalken.

Uti 30:de kapitlet 1:a § Rättegångsbalken föreskrifves: »att hvar »som vill, att Konungen må pröfva Hofrättens dom och utslag, som i »hufvudsak fallit, gifve det skriftligen tillkänna i Hofrätten, innan klockan »tolf å tjugonde dagen, den oräknad, då utslaget föll; och sätte »der tillika in tvåhundra daler eller så mycket i guld och silfver, som »deremot svarar.»

Af detta lagstadgande förekommer den olägenhet, att tiden för tillkännagifvande i Hofrätt, att part ämnar söka pröfning hos Konungen, är för kort, synnerligast för de i Norrlands aflägsna trakter långt ifrån poststationer och telegrafinrättningar boende rättssökande. Det har derföre flerfaldiga gånger händt, att ombudets underrättelse till hufvudmannen om målens utgång i Hofrätten, oaktadt den afgått samma dag, som utslag eller dom meddelats, icke kommit målseganden tillhanda så tidigt, att han inom fatalietidens utgång kunnat bevara sin talan mot utslaget.

Vid 1881 års riksdag väcktes motion icke allenast om utsträckning af tiden till trettio dagar, inom hvilken part skall i Hofrätten skriftligen gifva tillkänna att han vill, att Konungen skall pröfva Hofrättens dom, utan äfven om revisionsskillningens borttagande.

I anledning af denna motion hemställde Lag-Utskottet i sitt utlåtande N:o 29 att densamma icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Öfver den del af motionen, som afsåg utsträckande af tiden, inom hvilken skriftligen tillkännagifvas borde, att ändring i Hofrättens dom sökas vill, afgaf Lag-Utskottet följande motivering för sin hemställen:

»Hvad först angår utsträckande af den tid, inom hvilken den, som »uti Hofrättens dom vill söka ändring, skall sådant i Hofrätten skriftligen tillkännagifva, så är denna tid *visserligen för närvarande, åtminstone för rikets nordligaste delar, knappt tilltagen*; men, beträffande särskildt dessa, skulle *icke heller den af motionären föreslagna tid af trettio dagar* vara tillfyllestgörande. Vanligen torde väl ock partens ombud »i Hofrätten vara försedd med så vidsträckt fullmakt, att deri innefattas »äfven berättigande att å hufvudmannens vägnar företaga ifrågavarande »åtgärd för bevakande af hans rätt».

Af de skäl, Lag-Utskottet sålunda föreburit för afslag af motionen, framgår, att Utskottet väl insett, att icke allenast den nu stadgade tid af tjugu dagar är otillräcklig, utan äfven att den föreslagna tiden 30 dagar för rikets nordligaste delar för närvarande är knappt tilltagen. Deraf framgår, att nödvändigheten om tidens utsträckning är insedd och erkänd. Deremot påpekade Utskottet, att ombuden vanligen torde vara försedda med så vidsträckt fullmakt, att deri innefattas äfven berättigande att å hufvudmannens vägnar företaga ifrågavarande åtgärd. Om än en del fullmakter skulle vara af så vidsträckt innehåll, att ombuden kunde bevara sin hufvudmans rätt, så är icke brukligt, att penningar, som skola insättas såsom revisionsskilling, medfölja fullmakten, för fullföljande af mål i Hofrätten, och icke kan man vänta, att ett ombud af egna medel skall erlægga revisionsskillingen, innan han rådfört sig med målseganden; och alltför kostsamt blir det att på förhand, och samtidigt med handlingarnes insändande till Hofrätten, insända pengar, som till revisionsskilling erfordras för att vara säker att de inkomma i rätt tid, då känt är att en del mål afgöras inom några få månader, hvaremot det kan dröja ett helt år och derutöfver, innan en del andra mål afgöras i bemälda Hofrätt. Af uppgifna förhållanden fordrar billigheten, att tiden för tillkännagifvande i Hofrätten att man vill, att Konungen må pröfva Hofrätts dom, utsträcket. Jag vågar därför föreslå:

att Riksdagen ville besluta följande förändrade lydelse af 1 § uti 30:de kap. Rättegångsbalken.

Hvar, som söka vill, att Konungen må pröfva Hofrätts dom och utslag, som i hufvudsak fallit; gifve det skriftligen tillkänna i Hofrätten innan klockan tolf å sextionde (60) dagen, den dag oräknad då utslaget föll; och sätte der tillika in tvåhundra daler, eller så mycket i guld eller silfver som deremot svarar. Sedan vederdeloman är deröfver hörd, gifve Hofrätten

dem svar, om och huru det tillåtas må. Ej må det vägras, der ej annorlunda uttryckligen i denna balk stadgadt finnes.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Anhållande jag att Lag-Utskottet på samma gång må pröfva, huru tiden för revisionsskillings nedsättande må utsträckas för hela riket, eller endast inom de norrländska länen, samt att, derest den föreslagna tiden icke anses lämplig, föreslå annan lämplig tid.

Stockholm den 28 Januari 1882.

Er. Petter Jonsson.

N:o 58.

*Af Herr **A. Hedin:** Om pension för förre tryckaren vid Riksbankens sedeltryckeri F. A. Frölund.*

Uti en till 1881 års Riksdags Banko-Utskott stäld böneskrift hade förre tryckaren vid Riksbankens sedeltryckeri F. A. Frölund, som efter nära 34 års arbete i nämnda tryckeri blifvit entledigad, anhållit att honom måtte förunnas ett årligt understöd till belopp motsvarande den forna första tryckarelönen, eller 600 kronor.

Till denna ansökan hade Bankofullmäktige uti afgifvet utlåtande förklarar sig icke kunna förorda bifall, hvarefter Utskottet, då sökanden ej varit på ordinarie stat i Riksbankens tjenst anställd och motion i ämnet ej blifvit väckt, samt frågan ej kunde anses tillhöra de ärenden,